

Verir

– 11caferabi12 · 28 Nisan 2013

Akan yaşlarımın, ne değeri var,
Toprağa düşünce, kuruyuverir,
Bu yol da gezmenin, ne gereği var,
Aşkla kızan tava da, eriyiverir...

Hesap sorulmaz ki, gönlü cefa da,
Hicranı dost sanır, sarılıp, yatıverir,
Yaşayan aşkı dır, kendi hülyalar da,
Hiç eksiltmez, der de derdi katıverir...

Güller dalın da, tomurcuk, nazen de,
İlgisiz kalınca kurur, daldan atılıverir,
Gösterilse beklenen alaka, bazen de,
Başını göğsüne dayayıp, yatıverir...

Göremedim ki sen den aşkı-vefayı,
İşte bu yüzden, mecnuna ceviri verir,
Bir kere gönlün den duysam fısıltıyı,
Karmaşık kafam, kendine, geliverir...

Sevdamı, tozlu raflarda mı bıraksam?
Kalbin de yer yok ki, tozlara katılıverir,
Pazarcı tezgahın da, dizili kalsam,
Üç beş güne kalmaz, inan, satılıverir...

Veysel Kimene
Sevda Şairi
(Kemal Yenice)

© Bu Őirin her tűrlű telif hakkı Őairin kendisine ve/veya temsilcilerine aittir.

Őirlerin izin alınmadan kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına gűre suçtur.

25.11.2012